

af de tekniske Kundskaber, hvorom der her er Tale.

Med Hensyn til Arbejdsevnen vil jeg sige, at det forholder sig vist ikke ganske, som her er forudsat. Efter hvad der er mig meddelt, er det tværtimod saaledes, at man for den allerstørste Dels Vedkommende lader de kvindelige Telegrafister blive paa det Trin af Arbejdet, hvor dette er strengest, nemlig ved den egentlige Apparattjeneste. De mandlige Telegrafister have alle Adgang til, og de fleste opnaa ogsaa, naar de have gjort Tjeneste i en længere Aarrække, at komme op i Stillinger, hvor der ikke stilles saa store Fordringer til Arbejdsevnen som ved Apparattjenesten, idet de faa en mere inspicerende Stilling. Jeg skal tillade mig til Bestyrkelse deraf at oplæse et Par Linier af et Brev, jeg har faaet fra sagskyndig Side angaaende dette Spørgsmaal. Det hedder deri: „Medens Kvinderne næsten ere udelukkende henviste til den for begge Parter i høj Grad enerverende Apparattjeneste, have Mændene den store Fordel, at de i Reglen slippe for den, naar de naa en lidt fremrykket Alder, navnlig derved, at de opnaa højere Stillinger som Overtelgrafister og Bestyrere, hvor deres Virksomhed nærmest er at være inspicerende.“ Jeg tør naturligvis ikke selv indestaa for, at dette er rigtigt, men jeg vil bede den ærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, baade med den nuværende Lovs Udførelse for Øje og med særligt Hensyn til den ny Loy, her er Tale om, thi er det saa, da er det i Virkeligheden ikke rigtigt, at der stilles færre Fordringer til Kvindernes Arbejdsevne, men saa er det kun en Talemaade, der anvendes for at holde dem nede i anden Klasse, for ikke at give dem samme Chancer som deres mandlige Kolleger. Det er blot disse faa Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at føje til, hvad de to foregaaende Talere have sagt.

Ellinger: Det er kun et Par Ord, jeg vil sige angaaende det foreliggende Forslag. Hvad Spørgsmaalet om forskellig Lønning til mandlige og kvindelige Telegrafister angaar, er det jo ganske almindeligt, at man fastsætter Lønningerne — i alt Fald gælder det om store Grupper af Embedsmænd — under Forudsætning af, at de paagældende ere Familieforsørgere. Der er ingen Tvivl om, at hvis det var Reglen, eller hvis det endog udelukkende var saaledes, at Embedsmændene ikke vare gifte, vilde man sætte deres

Gager langt lavere, end det nu sker i de forskellige Lønningslove. Selvfølgelig er nu en Del Embedsmænd ikke gifte, men Hovedreglen er dog, at de ere det, og dertil er der taget Hensyn ved Lønningernes Fastsættelse. Derimod kan det vel nok siges, at det ikke er Hovedreglen, at kvindelige Funktionærer ere Familieforsørgere. Om det end selvfølgelig kan indtræde og i visse Kredse stundom sker i større Antal, er det ikke Hovedreglen, og alene dette Hensyn er, forekommer det mig, tilstrækkeligt til at begrunde, at der er lidt Forskel paa Lønnen. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (A. Christensen) udtalte, at medens det er det almindelige, at dette Lønningslovsforslag skulde være en Lønningsforbedring, gjaldt det ikke for de yngste kvindelige Telegrafister. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at vel opføres de med en Begyndelsesløn af 750 Kr. mod 800 Kr. nu, men ifølge § 7 er der Adgang til Dyrtdstillæg, som under Hensyn til Opholdets Dyrhed kan vokse indtil 100 Kr. Det vilde maaske være rigtigt ogsaa at sætte et Minimum der. I Postlønningsloven har man ikke gjort denne Forskel efter Opholdets Dyrhed paa de forskellige Steder. Det Opholdstillæg, som der her er Tale om, vil ganske sikkert bevirke, at en Nedgang i Begyndelsesløn ikke vil indtræde for de kvindelige Telegrafisters Vedkommende. Under Postlovens Behandling tillod jeg mig en passant at gøre opmærksom paa den Forskel, der var i Lønansættelsen for Telegrafister og Postekspedienter, idet de sidste nu skulle have en fast Begyndelsesgage, hvor de end ere, og have Alderstillæg, hvorimod man her er gaaet over til at inddele Telegrafisterne i 3 Klasser, foruden at de have Alderstillæg. Hvis denne Inddeling i Klasser fastholdes, vil jeg gøre den Sprogbemærkning, at det maaske er rettest at kalde den forskellige Grader, thi derved undgaar man, at en Mand kan være ansat i 3die Klasse og dog være Telegrafist af 1ste Klasse o. s. v. I Postlønningsloven tales der om Postmestre af forskellige Grader, og hvis man vil fastholde denne Inddeling, er det ogsaa rigtigt at anvende denne Betegnelse for Telegrafisternes Vedkommende. Hvis det er saa, at Telegrafisterne ikke længere ere Bestyrere af Telegrafstationer, ser jeg ikke, at det er ganske rigtigt at fastholde denne Inddeling, som er opstillet i 3die Klasse b, foruden at give Alderstillæg. Vilde det ikke være naturligere at stille de paagældende ens med Postekspedienter? For Telegrafisters Vedkommende forholder sig vel